

הרוג שניידר
אקדח ירה לבד

● הוא הכיר את כליהגשק, ידע שהוא מקולקל ובכל זאת טען אותו. אף-על-פי-כן לא הואשם ברשלנות.
"את כל כספי יוכחי אקדיש מהיום לג' לוח את האמת על מותו של בני הבכור". הצהיר האב הקשיש והחולה עם סיום המשפט. ואומנם נראה כי גור-הדין אינו עדיין המלה האחרונה בפרשה זו. כצעד ראשון פנה האב, השבוע, לבית-החרושת האנגלי המייצר את האקדוחים וובלי בבקשה לקבל את החת-ידעת מומחיו על המיקרה. "זאת רק ההתחלה", הבטיח האב השכול.

משטרה

במילוי הפקידו?

עבדאללה גבאי הזקן והחרש פסע ברחובות החשוכים של שכונת טלביה. בשעה תש"ש והצי לפנות בוקר, כאשר לפתע נזקה לקראתו דמות חשוכה מבין עצי-הזית הסמוכים. האלמוני אחז בגופו בחווקה, קרא לעובר-אורח אחר וביצע כאלומות-יתר חריף פוש בכליו של הישיש הנפחד, שפלט קרי-אות-אימה: "ערבים! ערבים!".
גבאי (62) מיהר למשטרה. התלונן על מעשה-התקיפה וקבל שהוא פצוע. הוא גם העיר שניסו לקחת את מכשיר-השמיעה שלו. בדיקה רפואית גילתה שבר בידו הירמנית שמנע ממנו לעבוד משך חודש ימים. להפתעתו של גבאי, החבר לו בעת הג' שת התלונה, בתחנת המשטרה שבמגורש הרוסיים, כי התוקף אינו אלא שוטר. מצויד בתעודה הרפואית, פנה הנתקף לעורך-הדין עמנואל רוזובסקי, שהגיש תלונה ללישכה הפלילית של משטרת ירושלים.

הלישכה הפלילית היססה, אך הקימה לב' סוף ועדת-חקירה משטרתית המורכבת ממ' פקח ומסמל ראשון. ועדה זו קבעה כי "השוטר דניאל אלברט פעל כפי שפעל במיסגרת סמכויותיו החוקיות כאיש משט'רה".

עובדות תמוהות. היתה זו קביעה מוזרה לגבי מיקרה בולט של פגיעה גופנית, אולם העצדה נימקה את הכרעתה בכך שהשוטר הכין מארב ללכוד איש או אנשים שהטמינו רימוני-יד בסביבה. כיסו של גבאי נראה כנפוח מדי בעיני דניאל אלברט, מה גם שנראה כאילו והישיש ההססן בהליכתו מחפש דבר-מה.

הסבר הועדה לא היה מספק עד הסוף. התנהגותו של השוטר לקתה בחסר: הוא לא זיהה את עצמו, מיד עם פנייתו לקורבן, פגע בו קשות מבלי להשתמש בכלי-הזירור המקובלים על שוטרים העוצרים חשוד. כן השאירו השוטר במקום, מעולף למחצה וחש ברע, מיד עם סיימו את החיפוש מבלי לדאוג לגורלו.

השוטר עצמו טוען, בעדותו, כי הציג תעודת-שוטר בטרם ערך חיפוש ופנה לפ' תוח, לאחר מכן, את מכשיר-השמיעה של הנתקף, מאחר והכפתור של המכשיר עמד על "סגור".

השבוע הגיש פרקליטו של הנתקף תבי' עת פיצויים אזרחית על סך 10 אלף לירות נגד השוטר ומעבידו, משטרת ישראל. קודם לכן פנה למטה הארצי של המשטרה בבק' שה לשלם את דמי-הנוזקין מחוץ לכותלי בית-המשפט. אך מפקדי המשטרה, שלא גינו את התקיפה הברוטאלית, לא ראו עתה צורך במתן פיצוי לקורבן.

כמו ינה

(המשך מעמוד 11)
מאסר על תנאי, בגלל גרימת מותו של חברו.
כולם ברכו את גרינבאום על קלות ה' עונש. רק משפחה אחת לא השלימה עם גור-הדין. אמו, אביו, אחיו ואחיו של ישראל שניידר ישבו קפאים נדהמים, שמעו את דברי-השופט בהתמרמרות.

תאונה ואסון. ישראל שניידר היה בן עיר טיפוסי שלא חלם לרדת לנגב. כשה' תחרר מן הצבא בדרגת קצין, חזר הביתה לעבוד יחד עם אביו. האב עבד עם מכונת' מיכל בהרקת בורות-שופכין. ישראל מסר את המכונת השנייה לתיקון, נסע איתה נסיעת-נסיון לפני שדאג לסידורי הביטוח. הכלמים התקלקלו, המכונת עלתה על מד' רכה, שברה את רגלו של עובר-אורח. יש' ראל הציג לו 4000 לירות כפיצויים. האיש ביקש 5000, השופט פסק למעלה מ-10 אלפים. ישראל ואביו נאסרו פעמים אחדות, כשלא עמדו בתשלמים החודשיים העצומים. ישראל שהרגיש עצמו אשם בכל, החליט לרדת לעבוד בנגב כדי להשתכר יותר כסף. גם שוטרי רמת-גן יעצו לו לעשות זאת, הבטיחו לא לחפשו שם.

הוא עבד במינהל-המים יחד עם גרינבאום, במדינות-שטח. בבית סיפר כי הוא מרוצה מעבודתו ורק עם גרינבאום אינו מסתדר. הוא אף סיפר כי גרינבאום, שהיה ותיק ממנו בעבודה אילץ אותו לצאת לעבודה המסוכנת, לעיני הליגיונרים, ללא חיפוי. כאשר ביקשוהו הוריו לעזוב את עבודתו, אם אינו נותן אמון בחברו לעבודה, ענה: "וכי מה הוא יעשה לי ככרז' יהרוג אותי?". אף-על-פי-כן השתכנע, שלח הודעה כי יחזור הביתה ביום ראשון עם חפציו. באותו יום לפנות ערב טיים את האריזה. כשעמד לצאת מהמשרד, נפלס הכדור הגורלי מאק' דוחו של גרינבאום.

להורים הודיעו תחילה כי היתה זאת הת' אבודת. אחר-כך סיפרו להם כי בעצם היתה זאת תאונה. במקביל לחקירת המשטרה ערך האב חקירה משלו. הוא התייחס בחשד לכל מה שנאמר לו על המיקרה. המשטרה הבטיחה לו כי גרינבאום יואשם לפי סעיף 212 (הריגה). העונש המאכטימלי על סעיף זה: מאסר עולם.

כשהגיע יום המשפט ציפתה לאב הפתעה. סניגורו של הנאשם הודיע כי שולחו יסכים להודות אם הסעיף יוחלף ל-218 (הריגה) שלא מתוך רשלנות פושעת). שהעונש ה' מאכטימלי עליו: שנתיים מאסר. התביעה הסכימה. הנאשם הודה. וכשנאשם מודה אין השופטים שופעים עדינות והוכי' חות אלא מרשיעים לפי ההודאה ופוסקים את העונש.

ההורים רצו לערער. הסבירו להם כי הם אינם צד במשפט. כך לא ניתן להם להעלות מספר נקודות תמוהות שאיש לא טרח להעלות:

● בבניין הסמוך למשרד מינהל המים היתה תחנת מגן-דוד-אדום. גרינבאום דחף את הנאספים שביקשו לעזור לפצוע ונסע בגיפ' שלו לבית-החולים הדסה המרוחק.

● במקום להסביר את מעשהו במש' טרה ולהביע חרטה, סירב גרינבאום למסור עדות לשוטרים, טען שידבר רק בבית' המשפט.

כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס
...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס
כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס
...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס
כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס
...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס
כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס
...התקיימת הגרלה של המעל הפיס	כל יום חמישי... המעל הפיס	...התקיימת הגרלה של המעל הפיס

כל נערה-יופיה בידיה

רק מאמץ קטן ורצון טוב דרושים כדי להיראות יפה וטפוחות. עורך הנאמן - הוא

רויאלוים • ROYALVIT

הקרט המפורסם לפי ז'ר לברן, פריס. המכיל ג'לה רויאל, מגן על עורך ורממותיו העדינות. מונע התהוות קמטי פנים ומטהר את גוף עורך עליידי פעילות של מחזור הדם.

המפיץ בישראל: לילית

פרסום ציטט

דברי סריגה וכל הא' ריגים העדינים מכב' סים אך ורק בקצף רך ללא אלקלי של

טקסטיל
TAKSITIL

תוצרת נקה תוצרת איכות. המפיצים היחידים חבי נורית בע"מ

פרסום אוקי

אנגלית • צרפתית

לומדים בשיטה קלה ויסודית בביה"ס "קדימה" ת"א, ב'יתודה 74, טל. 20314.

- קורסים ואולסונים נוספים למבוגרים (ששה שימושית, דקדוק, כתיב, סגנון ושיחה) (Conversation). הלומדים בכל שעות הבוקר והערב.
- אולסניות לתלמידי בתי-ספר גומרי ג'ח' יסודי, הי"ד תיכון לביסוס הידיעות והכנה ל-בגרות. (SHAKESPEARE, LITERATURE) שיפור אינדיבידואלי בקבוצות קטנות ועידידי מורים מעודים פרסים והרשמה: מ' עד 12.30 לפני הצהריים: 3 עד 9 בערב. (פרס ליום ו')